

ماره برۆنزه‌که

ئاماره‌کان ۲۰ و ۲۱

جاری رابردوو، له به‌شی چواره‌می ته‌ورات، له سپاره‌ی ژماره‌کان بینیمان چۆن گه‌لی ئیسرائیل گه‌یشتنه سنووری که‌نعان، ئەو خاکه‌ی خدا به‌لئینی به‌ ئیبراهیم و ئیسحاق و یاقوب و نه‌وه‌کانیانی دابوو. خدا پلانی دانا ئەو زه‌به‌لاحه خراپه‌کارانه‌ی که له‌و خاکه ده‌ژیان لاببا و هه‌موو شتیک بداته ده‌ستی گه‌لی ئیسرائیل. به‌لام زۆربه‌ی گه‌لی ئیسرائیل ده‌ترسان له‌و زه‌به‌لاحانه و باوه‌ریان به‌ به‌لئینی خدا نه‌هینا که خاکی که‌نعانیان ده‌داتی.

بۆیه، ده‌خوینینه‌وه چۆن خدا دادوه‌ری گه‌لی ئیسرائیلی کرد له‌به‌ر بێ باوه‌رییان. پێیانی فەرموو، ناچنه ناو ئەو خاکه‌ی که‌وا سویندم خوارد تێیدا نیشته‌جێتان بکه‌م، ته‌نھا کالیی... و یه‌شوعی... نه‌بیئت، ^{۳۱} به‌لام منداله‌کانتان که‌وا وتتان ده‌بنه‌ نیچیر، ئەوا من ده‌یانبه‌مه ناوی و شاره‌زای ئەو خاکه ده‌بن که‌وا ئیوه ره‌تتان کرده‌وه. ^{۳۳} جا لاشه‌کانی ئیوه له‌م چۆله‌وانییه ده‌که‌وێت. (ئاماره‌کان ۱۴: ۳۰-۳۲)

ئەوه‌ی ده‌بیئت لئی تی‌ بگه‌ین ئەوه‌یه که خدا ویستی گه‌لی ئیسرائیل یه‌کجار به‌ره‌که‌تدار بکات، به‌لام به‌ره‌که‌تداریانی نه‌کرد له‌به‌ر بێ باوه‌رییان. له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌تیان کرده‌وه باوه‌ر بێنن به‌وه‌ی په‌روه‌ردگار به‌لئینی پێیان دابوو، خدا حوکمی گه‌لی ئیسرائیلی دا که له‌ بیاباندا بێن و بچن بۆ چل سال، تا‌کو هه‌موو ئەوانه‌ی ته‌مه‌نیان سه‌رووی بیست سالی بوو و باوه‌ریان پێی نه‌بوو مردن.

ئێستاش، با به‌رده‌وام بێن له‌ سپاره‌ی ژماره‌کان بۆ ئەوه‌ی ببینین چی روویدا له‌ کۆتایی ئەو چل ساله‌ی گه‌لی ئیسرائیل به‌سه‌ریان برد له‌ بیاباندا له‌به‌ر بێ باوه‌رییان. له‌ به‌شی بیست ده‌خوینینه‌وه: (ئاماره‌کان ۲۰) ^۱ ئینجا نه‌وه‌ی ئیسرائیل، هه‌موو کۆمه‌له‌که هاتنه‌ چۆله‌وانی چن له‌ مانگی یه‌که‌مدا و گه‌ل له‌ قادیش چادریان هه‌لدا و له‌وێدا مریه‌م مرد و له‌وێش ئیژرا. ^۲ ئاو نه‌بوو بۆ کۆمه‌ل، جا دژ به‌ موسا و هارون کۆبوونه‌وه و ^۳ گه‌ل کردیان به‌ ده‌مه‌قالی له‌گه‌ل موسادا و له‌گه‌لی‌دا دووان و وتیان: (خۆزگه وه‌ک براکانمان له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگار له‌ناو بچووینایه، ^۴ بۆچی کۆمه‌لی په‌روه‌ردگارتان هینایه‌ ئەم چۆله‌وانییه تا تێیدا خۆمان و ئازله‌ مالییه‌کانمان بمرین؟ ^۵ هه‌روه‌ها بۆچی ئیمه‌تان له‌ میسر ده‌رهینان؟ تا بمانه‌ینن بۆ ئەم شوپنه‌ خراپه‌! ئیره شوپنی دانه‌ویله‌ و هه‌نجیر و میو و هه‌نار نییه و ئاوی خواردنه‌وه‌شی لێ نییه‌).

له‌پاش ئەو هه‌موو شته‌ی خدا بۆیان و بۆ باوکانیانی کرد له‌ میسر و له‌ بیاباندا، ئایا دلایان پر بوو له‌ سوپاس گوزاری و متمانه‌؟ نه‌خیر! به‌لکو عه‌ینه‌ن وه‌ک باوکانیان ده‌کرد. بۆله‌بۆلیان ده‌کرد! بێ گومان، ئەوان بیزاریبون له‌ ده‌شتاییدا، به‌لام ده‌بوايه له‌بیریان بوايه ئەوه له‌به‌ر بێ باوه‌رییان بوو که تا‌کو ئیستا نه‌چوونه‌ته ناو خاکی که‌نعانه‌وه. راسته، گه‌لی ئیسرائیل ئاویان نه‌بوو. ئەه‌ی بۆچی نوێژ بۆ خدا نه‌کرد؟ ئەو خودایه‌ی که چل سال ئاگای لێیان بوو له‌ ده‌شتایی وشکدا - ناتوانی ئاوی خواردنه‌وه‌یان بداتی؟ بێ گومان ده‌توانی! خدا ده‌بویست هه‌موو پێداویستییه‌کانیان دا‌بن بکات! به‌لام گه‌لی ئیسرائیل هینشتا به‌ته‌واوی متمانه‌یان به‌ په‌روه‌ردگار خودایان نه‌بوو.

با به‌رده‌وام بێن له‌ به‌شه‌که بزانی چو رویدا. نووسراوی پێرۆز ده‌فەرموی: (ئاماره‌کان ۲۰) ^۶ جا موسا و هارون له‌به‌رده‌م کۆمه‌له‌وه هاتنه‌ لای ده‌روازه‌ی چادری چاوپیکه‌وتن و به‌سه‌ر روویان‌دا که‌وتن و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگاریان بۆ ده‌رکه‌وت. ^۷ په‌روه‌ردگاریش له‌گه‌ل موسادا دووا و فەرمووی: ^۸ (گۆچانه‌که ببه و کۆمه‌ل کۆبکه‌وه، تۆ و هارونی برات له‌به‌رچاویان‌دا به‌ تاشه‌به‌رده‌که بلین تا ئاوه‌که‌ی بدات، جا له‌ تاشه‌به‌رده‌که‌وه ئاویان بۆ ده‌رده‌چیت و کۆمه‌ل و ئازله‌ مالییه‌کانیان ئاو ده‌ده‌یت.) ^۹ موساش گۆچانه‌که‌ی له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاره‌وه برد وه‌ک فه‌رمانی پێی کرد. ^{۱۰} موسا و هارون جه‌ماوه‌ریان له‌پیش تاشه‌به‌رده‌که کۆکرده‌وه و پێی وتن: (گوئی بگرن ئەه‌ی هه‌لگه‌راوه‌کان، ئایا له‌م به‌رده‌وه ئاتان بۆ ده‌ره‌ینین؟) ^{۱۱} موسا ده‌ستی بلندکرد و به‌

گۆچانه‌که‌ی دوو جار له تاشه‌بهرده‌که‌ی دا، جا ئاویکی زۆر دهرچوو و کۆمه‌ل و نازله مالیه‌کانیشیان لیان خوارده‌وه. ^{۱۲} به‌لام په‌روه‌ردگار به موسا و هارونی فهرموو: (له‌بهر ئه‌وه‌ی باوه‌رتان به من نه‌کرد تا پیرۆزیم نیشان بدن له‌بهرچاوی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، بۆیه ئهم کۆمه‌له نابه‌نه ناو ئه‌و خاکه‌ی پیم داون.)

تیگه‌یشتی چی رویدا؟ خدا فهرمانی چی به موسا دا ئه‌نجامی بدات تاكو کۆمه‌لی ئیسرائیل ئاوی خوارده‌وه‌یان هه‌بیت؟ فهرمووی، (به تاشه‌بهرده‌که بلین!) ئایا موسا به‌گویی خودای کرد و قسه‌ی له‌گه‌ل به‌رده‌که کرد؟ نه‌خیر! موسا له توره‌بیدا دووجار کیشای به‌سه‌ر به‌رده‌که‌دا. ئه‌مه وای نه‌کرد که خدا، له چاکی خۆی، که به‌رده‌که ئاوی لی هه‌لته‌قولی، به‌لام ئه‌وه‌ی موسا کردی دلی خودای خۆش نه‌کرد. بۆیه خدا سزای دا، فهرمووی: (له‌بهر ئه‌وه‌ی باوه‌رتان به من نه‌کرد تا پیرۆزیم نیشان بدن له‌بهرچاوی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، بۆیه ئهم کۆمه‌له نابه‌نه ناو ئه‌و خاکه‌ی پیم داون.)

په‌نگه له روانگی ئیمه‌وه ئه‌و سزایه‌ی که خدا به‌سه‌ر موسای داهینایی زۆر قورس بیت. به‌لام ده‌بیت له بیرمان بیت ئه‌وه‌ی دلی خدا خۆش ده‌کات باوه‌ر هینان به ووشه‌ی و به‌گویی کردنی ووشه‌ی. خدا ناتوانی هیچ شتی که دژی ووشه‌یه‌تی قه‌بول بکات — ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ر موساوه بیت!

خدا که‌س به‌سه‌ر که‌سدا هه‌لنا‌بژێری. موسا پیغه‌مبه‌ریکی مه‌زن بوو، به‌لام وه‌ک هه‌مووان ئاده‌میزاد بوو. بۆیه، گونا‌هبار بوو وه‌ک هه‌موو نه‌وه‌کانی ئاده‌م. ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ری خودا موسا، نه‌ده‌توانی خۆی پرگار بکات به‌کرده‌وه‌ی چاکی خۆی. وه‌ک هه‌موو نه‌وه‌کانی ئاده‌م عه‌یبی هه‌بوو و هه‌موو راستو‌دروستی جی به‌جی نه‌کرد. پیغه‌مبه‌ر موسا، وه‌ک هه‌موو گه‌لی ئیسرائیل، ده‌بوايه به‌پښتانه‌وه که خودا دایمه‌زاندوه، له پښتانه‌وه‌ی خۆین. له پښتانه‌وه‌ی گونا‌ه‌ی موساوه، خودا ده‌یه‌وی به‌بیرمان بپنیه‌وه که هه‌موومان گونا‌ه‌بارین و له شکۆمه‌ندی خودا که‌وتین. هه‌مووان تاوان‌بارین به‌رامبه‌ر خودا. هه‌موومان گونا‌ه‌بارین. که‌س راستو‌دروست نیه! که‌س نیه لای نه‌داییت له پښتانه‌وه‌ی خودا — ته‌نه‌ها پرگاری ده‌ری راستو‌دروستی ته‌واو که‌وا له ئاسمانه‌وه هات بۆ پرگارکردنی گونا‌ه‌باران!

به‌رده‌وام بین له چیرۆکه‌که‌ی گه‌لی ئیسرائیل، له کۆتایی به‌شی بیست ده‌خوینینه‌وه چۆن هارون، برا‌گه‌وره‌ی موسا مرد، له چپای هۆر، و کۆمه‌لی ئیسرائیل له‌ویدا بۆی نووزانه‌وه بۆ ماوه‌ی سی پۆژ.

له‌پاش ئه‌وه، له به‌شی بیست و یه‌ک، نووسراوی پیرۆز ده‌فهرمووی: (ناماره‌کان ۲۱) ئینجا له کیوی هۆرمه‌وه به پښتانه‌وه‌ی ده‌ریای سوف کۆچیان کرد تا به خاکی ئه‌دۆمدا بسورپنه‌وه، جا گه‌ل له پښتانه‌وه‌ی سه‌بریان بره‌ا. گه‌ل دژ به خودا و به موسا قسه‌یان کرد و وتیان: (بۆچی له میسر ده‌رتانه‌پناین تا له چۆله‌وانی بمیرین؟ چونکه نه نان هه‌یه و نه ئاو! و ئهم خوارده‌نه بێ تامه‌مان له‌بهرچاوه‌وه‌وه.) ^۱ په‌روه‌ردگاری ماری ژه‌هراوی بۆ سه‌ر گه‌ل نارد و به گه‌لیانه‌وه دا و خه‌لکیکی زۆر له ئیسرائیل مردن. ^۲ ئینجا گه‌ل هاتنه لای موسا و وتیان: (گونا‌ه‌مان کرد که دژ به په‌روه‌ردگار و به تۆ قسه‌مان کرد، جا بۆ په‌روه‌ردگار نوێژ بکه تا ئه‌و مارانه‌مان له‌سه‌ر هه‌لبگریت.) موساش له پیناوی گه‌ل نوێژی کرد.

^۳ په‌روه‌ردگاری به موسای فهرموو: (ماریکی ژه‌هراوی دروست بکه و له‌سه‌ر داریک دای بنی، جا هه‌ر یه‌کیک پیه‌وه‌درا و ته‌ماشای کرد ده‌ژبیت.) ^۴ موساش ماریکی له مس دروستکرد و له‌سه‌ر داری دانا، ئه‌وه بوو هه‌ر کاتیکی یه‌کیک مار پینوه‌ی دا و ته‌ماشای ماره مسه‌که‌ی ده‌کرد ده‌ژیا.

با بیرکه‌ینه‌وه له‌م چیرۆکه سه‌رسورپنه‌ره. بۆچی خودا ماری ژه‌هراوی نارد ناو گه‌لی ئیسرائیل؟ خودا ماره‌کانی نارد ناویان له‌بهر گونا‌ه‌کانیان. گویمان لی بوو چۆن دژی خودا و موسا قسه‌یان کرد، و قیزیان له‌و خوارده‌نه بووه‌وه که خودا بۆیان داده‌به‌زاند. له‌بهر ئه‌وه خودا ماری ژه‌هراوی بۆیان نارد تاكو پیوه‌یان بدات و زۆر لپتانی کوشته‌.

گه‌لی ئیسرائیل ده‌یانتوانی چی بکن بؤ ئه‌وه‌ی له مردن پزگاریان بیټ؟ ده‌یانتوانی خویان پزگار بکن له ماره‌کان؟ ده‌یانتوانی چاره‌سری خویان بکن له و ژهره کوشنده‌یه؟ مه‌حاله! ئه‌ی چی بکن؟ ده‌یانتوانی هاوار بؤ خدا به‌رن! ئه‌وش ئه‌وه بوو که کردیان. بینیمان چۆن گه‌لی ئیسرائیل تۆبه‌یان کرد و چوونه لای موسا و پیتیان ووت، **(گوناھمان کرد که دژ به پوره‌ردگار و به تۆ قسه‌مان کرد، جا بؤ پوره‌ردگار نوږ بکه تا ئه‌و مارانه‌مان له‌سهر هه‌لبگریت!)**

ئایا خدا ئه‌و مارانه‌ی له‌سهریان هه‌لگرت؟ شتیکی باشتری له‌وه کرد! خدا به موسای فرموو که ماریک له برؤنزه‌درووست بکات و له‌سهر ستوونیک هه‌لواسی تاکو، **جا ههر یه‌کیک پییه‌وه‌درا و تهماشای کرد ده‌ژیت.** ئه‌مه چاره‌سری خدا بوو. ئه‌گه‌ر ماریک به‌که‌سیکی بدایه، ههر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌کرد که تهماشای ماره برؤنزه‌که‌ی هه‌لواسرابوو له‌سهر ستوونه‌که‌ی بگردایه و چاک ده‌بووه‌وه! ئه‌مه پښتانه قوتاریوون بوو که خدا پښتانه خست: تهماشا بکه و بژی!

خدا به‌لینی دا هه‌موو ئه‌وانه‌ی تهماشای ماره برؤنزه‌که ده‌کهن که موسا هه‌لواسیوو چاک بکاته‌وه. ئه‌ی چی به‌سهر ئه‌وانه هات که په‌تیا نکرده‌وه تهماشا بکن؟ به‌نازایی ژوره مردن. به‌لام هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به خودا به‌پیتیا و تهماشای ماره برؤنزه‌که‌ی بگردایه له مردن پزگاری ده‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا به‌لینی پیتیا دابوو، کاتی فرمووی، **(جا ههر یه‌کیک پییه‌وه‌درا و تهماشای کرد ده‌ژیت.)**

به‌پاستی ئه‌مه چیرۆکیکی دل فریتنه، به‌لکو له دل فرین زیاتره. ئه‌م چیرۆکه نووسراوه بؤ ئه‌وه‌ی پښتانیان بکات. خودا ده‌یه‌وی پیتیا نیشان بدات که هه‌موومان وه‌ک گه‌لی ئیسراییلین. ئیمه‌ش گوناهاپیرین، ههر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌رده‌وام منگه منگمان دیت به‌رامبه‌ر خودا و مرؤف، و له بیر و ئیش و کرداری خۆمان خودا ئیها نه‌ده‌کهن. شه‌یتان وه‌ک ئه‌و ماره ژه‌هراویانه‌یه که به‌گه‌لی ئیسراییلیه‌وه ده‌دا. و گوناھیش وه‌ک ژه‌هه‌که‌یه که دیانی کوشت. شه‌یتان به هه‌موو نه‌وه‌کانی ئاده‌مه‌وه داوه و ژه‌ه‌ری گونا نه‌مانفوتینی تهاه‌تا، مه‌گه‌ر خودا بؤ خۆی چاره‌سهریکمان بؤ دابین بکات! سزای گونا هه‌تانه له‌ناو ناگری تهاه‌تایی، و له‌ناو خۆماندا هیچ مه‌جالی قوتاریوونمان نیه! به‌لام ستایشی خودا ده‌کهن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌ک چۆن پلانی داپشت بؤ پزگارکردنی گه‌لی ئیسرائیل له‌ژه‌ه‌ری ماره‌کان، هه‌روه‌ها پلانیکی داپشتوووه بؤ پزگارکردنی نه‌وه‌کانی ئاده‌م له ژه‌ه‌ری گونا!

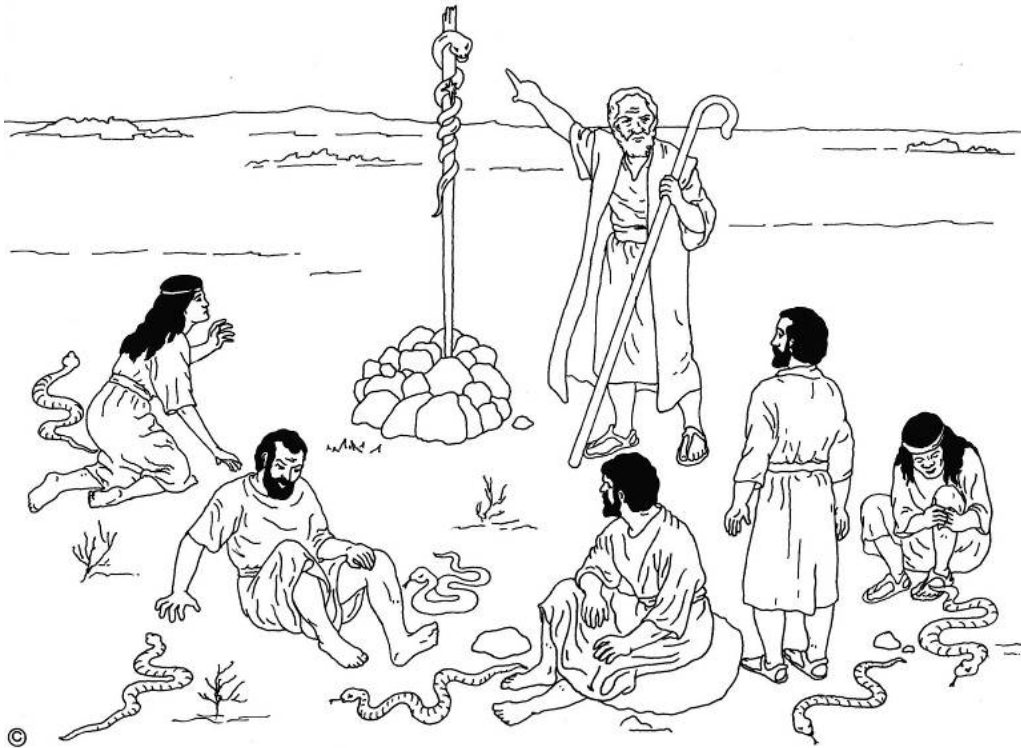
ده‌زانی خودا چی کرد بؤ ئه‌وه‌ی پزگاریت بکات له‌وه نه‌عه‌له‌ته‌ی گونا به‌سهرتی هیناوه؟ بخوینیته‌وه له‌وه‌ی پزگاری ده‌ری پیرۆز فرموه‌تی نزیکه‌ی هه‌زار و بینج سه‌د سال له‌پاش ئه‌وه‌ی موسا ماره برؤنزه‌که‌ی هه‌لواسی له ده‌شتاییدا. فرمووی، **وه‌ک موسا له چۆله‌وانی ماره‌که‌ی به‌رزکرده‌وه، ئاواش ده‌بی کوری مرؤف به‌رز بگریته‌وه... تاکو ههر که‌سیک باوه‌ری پی به‌پیتیا له‌ناو نه‌چیت، به‌لکو ژیا نی تهاه‌تایی هه‌پیت!** (یوحنا ۳: ۱۴، ۱۶)

له‌م ئایه‌ته‌ی ئینجیلی پیرۆز، فیرده‌بین که ئه‌و ماره برؤنزه‌ی موسا هه‌لی واسی له بیاباندا، هیناییکی پزگاری ده‌ره‌که بوو که ده‌بوا به بیټ و بمریت له‌سهر خاچ تاکو شه‌یتان، هه‌لگری هیزی مرد به‌زینی. **(عیبرانیه‌کان ۲: ۱۴)** ئای که چهن سه‌رسوپه‌ینه‌ره ئه‌م په‌یامه! وه‌ک بۆمان ده‌رده‌که‌وی له وانه‌کانی داها‌توو، له پښتانه‌ی مردن و هه‌لسانه‌وه‌ی پزگاری ده‌ره‌که خودا ده‌رگایه‌کی پزگارکردن و ناشتی و خۆشی تهاه‌تا کرده‌وه بؤ نه‌وه‌کانی ئاده‌م! تاکه شت ئه‌وه خودا لیتی ده‌وی ئه‌وه‌یه دان بنه‌ی که خۆت پی پزگار ناکریت له هیزی گونا، و باوه‌ری بیټی له ناخی دلته‌وه به‌وه‌ی خودا شایه‌تی بؤ داوه سه‌باره‌ت به پزگاری ده‌ره‌که‌ی مرد له‌سهر خاچ بؤ دانه‌وه‌ی قهردی گوناھی تۆ. خودا ده‌فرمووی: تهماشای پزگاری ده‌ره‌که بکه و ده‌ژیت! باوه‌ری پی بیټه و خودا چاکت ده‌کاته‌وه و پزگارت ده‌کات له ژه‌ه‌ری گونا و جینگایکت بؤ ده‌گریت له حزوری هه‌تاه‌تایی پیرۆزی خۆی له به‌ه‌شت!

گه‌نجان و پیران، ژنان و پیاوان، فه‌قیر و ده‌وله‌م‌ندان، خودا به هه‌موو که‌س ده‌فرمووی: تهماشا بکه و بژی! تهماشای پزگاری ده‌ری بالا ده‌ست بکه که‌وا خودا ناردویه‌تی و پزگارت ده‌بیټ! به‌لام خودا هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: ئه‌گه‌ر تهماشا نه‌که‌یت، ئه‌گه‌ر باوه‌ری

نه هینیت به و پزگاری دهره که خدا له پښتانه نه وه و تکه چاره سهری دابین کردوه بؤ گونا، نهوا له ناو گونا که کانتان دهرن. (یوحنا ۸: ۲۴) یاسای راستوردوستی خدا پایده گه ینتی که هرکه سیک باوه پ نه هینتی به و چاره سهری به دابینی کردوه دهره وتی. خدا هیچ چاره سهری تری نییه تا که نه وه کانی ئادم پی چاک ببنه وه له ژهری گونا. ته ماشای پزگاری دهره که ت کردوه که هه مو پیغه مهران له سهریان نو سیوه؟ نه و پاکت ده کاتوه و ژیانی تاهه تاییت دهراتی نه گهر متمانهی خوت به تهنه به و بکهی. نو سراوی پیروز دهره رموی: وه ک موسا له چؤلله وانی ماره که ی به رز کرده وه، ئاوش دهبی کوری مرؤف (پزگاری دهری جیهان) به رز بکریته وه... تا که هر که سیک باوه پی پی به هینیت له ناو نه چیت، به لکو ژیانی تاهه تاییت! (یوحنا ۳: ۱۴، ۱۶)

بؤ وانه داهاتوو سهرنجی دواپین وشه کانی پیغه مهران موسا دهره و به و شیوه به دیراسه تمان له تهرات ته و او دهره کین. خوداش به ره که تدارت بکات کاتی به ووردی بیر له م به لینه ی دهره کیته وه: (پرو له من بکن و رزگارتان بیت) (نیشایا ۴۵: ۲۲)

گرنگترین پرسپاره کان بؤ ئه م وانه يه:

۱. له پاش ئه و هموو شته ي خودا بؤيان و بؤ باوکانيانى کرد له ميسر و له بياباندا، ئايا دلّيان پر بوو له سوپاس گوزارى و متمانە؟
۲. ئه ي بؤچى گه لى ئيسرائيل نوؤژيان بؤ خودا نه کرد؟ ئه و خودايه ي که چل سال ئاگاي لّيان بوو له ده شتايى ووشکدا – ناتوانى ئاوى خواردنه ويان بداتى؟
۳. خودا فه رمانى چى به موسا دا ئه نجامى بدات تاكو كؤمه لى ئيسرائيل ئاوى خواردنه ويان هه بيّت؟
۴. ئايا موسا به گوپى خوداي کرد و قسه ي له گه لّ به رده که کرد؟
۵. بؤچى خودا ماري ژه هراوى نارده ناو گه لى ئيسرائيل؟
۶. گه لى ئيسرائيل ده يانتوانى چى بکه ين بؤ ئه وه ي له مردن رزگار يان بيّت؟
۷. ده يانتوانى خويان رزگار بکه ن له ماره کان؟ ده يانتوانى چاره سه رى خويان بکه ن له و ژه هره كوشنده يه؟
۸. ئه ي چى بکه ن؟
۹. ئايا خودا ئه و مارانه ي له سه ريان هه لگرت؟
۱۰. ئه ي چى به سه ر ئه وانه هات که په تيان کرده وه ته ماشا بکه ن؟
۱۱. ده زانى خودا چى کرد بؤ ئه وه ي رزگار يت بکات له و نه عله ته ي گونا ه به سه رتى هيتاوه؟
۱۲. ته ماشاي رزگارى دهره که ت کردووه که هه موو پيغه مبه ران له سه ريان نووسيوه؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزى خويندنه وه ي كتيبى پيرؤز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خويندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} په خه ش كراوه ته.

به ره م هينەر: كؤمه لى پښتو ژبې راستو دروستى

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org